

tro Ordet, de kunne vindes uden Ord ved Kvindernes Omgængelse, naar de skue eders kyske Omgængelse i Herrens Frygt. Eders Prydelse skal ikke være den udvortes, Haarflætning og paahængte Guldsmykker eller Klædedragt, men Hjertets skjulte Menneske i en sagtmødig og stille Aands uforkrænelige Væsen, hvilket er meget kosteligt for Gud. Thi saaledes prydede sig og fordum de hellige Kvinder, som haabede paa Gud og vare deres Ægtemænd underdanige.

D. K.

Da I nu have givet Eder i Ægteskab sammen, saa hører først af Guds Ord, hvorledes Gud selv har indstiftet denne Stand:

I Skabelsens Bog staar der skrevet: Gud sagde: Lader os gøre et Menneske i vort Billede efter vor Lignelse. Og Gud skabte Mennesket i sit Billede. Og han sagde: Det er ikke godt, at Mennesket er ene; jeg vil gøre ham en Medhjælp, som skal være hos ham. Og Gud velsignede Manden og Kvinden og sagde til dem: Vorden frugtbare og mangfoldige og opfylder Jorden og gør eder den underdanig!

Og at Ægteskabet er en Pagt, i hvilken der kræves ubrødelig Troskab, det lærer vor Herre Jesus Kristus os, idet han siger:

(Have I ikke læst, at) Skaberen skabte dem fra Begyndelsen som Mand og Kvinde og sagde: »Derfor skal en Mand forlade sin Fader og Moder og holde sig til sin Hustru, og de to skulle blive til eet Kød.« Derfor hvad Gud har sammenføjet, maa et Menneske ikke adskille.»

Og til Manden siger Apostelen Paulus:

»I Mænd, elsker eders Hustruer, ligesom ogsaa Kristus elskede Menigheden og hengav sig selv for den.«

Og til Kvinderne siger Apostelen Peter:

»Eders Prydelse skal ikke være den udvortes, men Hjertets skjulte Menneske med den sagtmødige og stille Aands uforkrænelige Prydelse, hvilket er meget kosteligt for Gud.«

Kommer iøvrigt under Eders daglige Samliv Apostelen Paulus' Ord ihu:

»Vorden velvillige imod hverandre, barmhjertige, tilgivende hverandre, ligesom jo Gud har tilgivet Eder i Kristus.« og fremdeles: »Siger Gud og Faderen Tak for alle Ting i vor Herres Jesu Kristi Navn og underordner Eder hverandre i Kristi Frygt.«

Og endelig:

»Vaager, staar faste i Troen, værer mandige, værer stærke. Alt ske hos eder i Kærlighed.«

At dette nu maa fuldbyrdes paa Eder under Eders Samliv, derom bede vi med og for Eder i Jesu Navn.

Biskoppernes.

Saa velsigne Gud eder til at leve rettelig i Ægtestanden, hvortil han fra Begyndelsen har bestemt Mand og Kvinde, idet han sagde: »Det er ikke godt, at Men-

nesket er ene; jeg vil gøre ham en Medhjælp, som skal være hos ham.« Hører først, hvad vor Herre Jesu Kristus siger om Ægteskabets Hellighed og Ukrænkelighed: »Have I ikke læst, at Skaberen fra Begyndelsen skabte dem som Mand og Kvinde og sagde: derfor skal en Mand forlade sin Fader og Moder og holde sig til sin Hustru, og de to skulle blive til eet Kød. Derfor, hvad Gud har sammenføjet, maa et Menneske ikke adskille.« Kommer dernæst i Hu, at vor Herre Jesus Kristus var indbudt til Brylluppet i Kana og dér aabenbarede sin Herlighed. Og Apostlen Paulus fremstiller vor Herre Jesu Kristi Forhold til Menigheden som det kristelige Ægteskabs høje og hellige Forbillede. Derfor skulle I vide, at Ægtestanden er Gud takkelig og af ham velsignet.

Udviser da som kristne Ægtefolk al god Troskab imod hinanden baade i gode Dage og under de Byrder, som Gud for Syndens Skyld har lagt paa Menneskelivet ogsaa i Ægtestanden, og lægger eder under eders daglige Samliv Skriftens Formaning og Trøst paa Sinde, naar det hedder: »Siger altid Gud og Faderen Tak for alle Ting i vor Herres Jesu Kristi Navn, og underordner eder under hverandre i Kristi Frygt.« — »Værer ikke bekymrede for noget, men lader i alle Ting eders Begæringer komme frem for Gud i Paakaldelse og Bøn med Taksigelse. Og Guds Fred, som overgaar al Forstand, skal bevare eders Hjerte og Tanker i Kristus Jesus.«

Enhver, der gennemlæser denne tiltale grundig, vil glædes over, at de skriftsteder, der gør kvinden til et underordnet væsen, er strøget i biskoppernes forslag, mens det, som er det vigtigste i ægteskabet: at de to ægtefæller lærer at rette sig efter hinanden og tage hensyn til hinanden, udtrykkes så smukt f. eks. i den sætning: »Siger altid Gud og faderen tak for alle ting i vor herres Jesu Kristi navn, og underordner eder hverandre i Kristi frygt«. Kun én sætning kunde vi ønske udeladt i biskoppernes forslag, det er den, hvori Paulus ligner Kristi forhold til menigheden med ægteskabet mellem mand og kvinde. Vi forstår nok, at i den form, hvori lignelsen fremkommer, er det meningen at pege på inderligheden i forholdet mellem Kristus og hans menighed og formane ægtefællerne til en lignende inderlighed. Men det forekommer os dog, at der er en væsensforskel på forholdet mellem Kristus, Guds søn, hvem menigheden tilbæder som sin herre og hans me-

A n m. At kvinden »føder sine børn med smerte« er strøget, og ligeledes sætningen om, at ægtefællerne skal »vorden frugtbare o. s. v.«, en sætning, D. K.s udvalg end ikke turde stryge.